

Verhalen van Petra

Misschien klinkt het hebben van een baan, wonen in een huis en kinderen die om je heen zijn niet meteen als een groot succesverhaal waar je verwonderd over kunt zijn. Toch is dat het succesverhaal van Miranda; dit alles mag opnieuw deel van haar leven zijn. Zo gewoon zijn deze dingen niet meer wanneer je op straat belandt, je huwelijk na 15 jaar verbroken wordt, en je zelfs je kinderen uit het oog verliest. Het is Miranda overkomen, maar is daaruit weten op te krabbelen.

De uitspraak: "Hoe dieper jij in jouw licht staat, hoe positiever jij bent, hoe dieper jouw roots zijn geraakt in de hel", is dan ook een gezegde dat ze aan den levende lijve heeft ondervonden. Ze heeft zich in deze moeilijke periode opengesteld voor haar coach Sylviye, die een helpende hand bood, een hand die haar sleutels in haar eigen hand gaf om nieuwe deuren te openen. Deze deuren brachten haar nieuwe inzichten, een ander perspectief en veel positiviteit. Die positiviteit is dan ook dat haar het meeste blijft terugkijkend op de coaching. " Ondanks alles stond ze niet stil, "Ik probeerde wel dingen te doen, maar ik stond op drijfzand." Coaching kon haar vaste grond bieden. "Uit pijn haal ik mijn kracht, ik blijf niet in een pijn zitten."

Ze weet positiviteit uit tegenslag te halen, en daar heb je kracht voor nodig. Deze kracht is ook zichtbaar aan haar.

alifa

verbindt
de stad

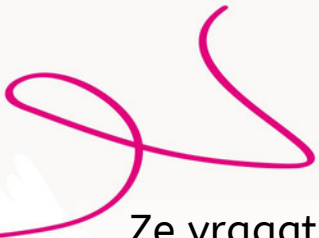
Ze is dankbaar voor wat ze heeft meegemaakt en voor hoe haar zicht op het leven veranderd is. Desondanks heeft ze nog wel eens te kampen heeft met paniekaanvallen, angsten en periodes van depressie. Ze heeft geleerd om op deze momenten zichzelf de vraag te stellen: "Waarom denk ik nu zo? Dan probeer ik die gedachtegang om te schakelen zodat ik het de volgende keer voorkom." Ik vind dat ze getuigt van veel zelfinzicht.

Sylviye heeft Miranda zien groeien: "Ze komt veel positiever en vrolijker over, zelfverzekerder en zit lekker in haar vel." Miranda ziet zelf ook groei: "Als je eenmaal verandert, verandert je omgeving met je mee." Miranda kiest tegenwoordig haar eigen weg en is ook selectief in contacten die ze legt. Eerder wilde ze voor de buitenwereld voldoen aan bepaalde verwachtingen en aan een beeld, vertelt ze. "Op een gegeven moment valt iedereen weg en sta je alleen. Dan kom je erachter dat je er voor jezelf bent."

Nu staat ze in het leven zoals zijzelf dat belangrijk vindt. Als ze nu naar haar kinderen kijkt dan denkt ze: "ik ben zo nieuwsgierig naar wie jij bent", dan zijn er geen illusies aan de orde maar dan wil ze weten: "wat kom jij hier doen en wie ben jij, wat kun jij bieden? Ik heb jou de naam gegeven en het is nu aan jou te onderzoeken wie jijzelf bent."

Ze vraagt vooral eerlijkheid van hen. "Ze zijn nu pubers, een leeftijd die ouders vaak moeilijk vinden, ik vind het heerlijk. Dat ze hun eigen mening krijgen, hun eigen stem laten horen, hun eigen ik." Ze woont inmiddels in een eengezinswoning samen met haar kinderen die om de week een hele week lang bij haar zijn. Ze is duidelijk omhoog geklommen uit een diep dal. Haar betaalde baan in de huishouding brengt voldoening, wat ze eigenlijk graag wilde doen is niet gelukt, maar dat in een andere factor; in verbinding met mensen staan is in een bepaalde vorm gerealiseerd. Ze heeft geen rijkdom wat geld betreft, maar toch noemt ze zichzelf rijk; haar kinderen weer te mogen zien en meemaken is voor haar ware rijkdom.

De grootste les die Sylviye geleerd heeft door het coachen van mensen is: "De meeste dingen zijn niet zoals je denkt." Mensen komen bij haar voor een nieuwe baan. Gaandeweg de gesprekken ontdekken ze dat hun gedachtegang negatief blijkt. Deze zouden ze meenemen naar een nieuwe baan, dus is veranderen van baan, niet altijd de oplossing. "Als je doorvraagt, kom je daar achter."

Elkaars toekomstwensen luiden als volgt: "Ik wens Miranda het allerbeste, dat ze doet wat ze leuk vindt, dat ze alles bereikt wat ze wil bereiken en dat ze gelukkig is."

Miranda: “Sylviye gaat er zeker komen, met de wilskracht die ze heeft.”

Miranda getuigt van de kracht die iemand in zichzelf kan aanboren om op te staan na een harde, diepe val, hetzij met behulp van een helpende hand. Dat deze hand heeft mogen dienen als een basis in het leven van Miranda ontroert mij en doet mij het belang van een goed fundament opnieuw realiseren. Ik zou willen zeggen tegen de mensen die een goed fundament hebben in het leven: koester het, zo vanzelfsprekend is het niet. Voor degenen die net zoals Miranda deed, op drijfzand staan: houd vol en grijp een helpende hand met sleutels aan, zodat óók jij de verandering in jouw leven kunt brengen waar je diep van binnen naar verlangt.

Liefs, Petra